

שריח דמיר, מלכת המים 1969, בתצלום על רקע של מוצרי „הלנה רובינשטיין“

ביקור מלכותי

בממלכת היופי

כזה זה, כבר אמר מי שאמר שאין צדק בחיים. אלא מה, זה צדק זה? בחורח סתם, שצריכה להתאמץ ולתקן את הפגמים הטבעיים בעזרת איפור מתאים, חייבת לשלם מכיסה את מלוא המחיר עבור תכשירי האיפור. ואילו יפהפייה זוהרת, הזוהרת גם בלי שום איפור — זוכה במתנה מהשמים של מערכת-איפור הלומית, שתספיק לה עד מי יודע מתי.

הכוונה כמובן למלכת-המים שרית דמיר ושלוש סגניותיה, שביקרו לאחרונה במפעלי „הלנה רובינשטיין“ במגדל-העמק. דווקא הן — שרית עצמה, סגניתה הראשונה ציפי לוי, סגניתה השנייה נילי שרעבי, ונסיכת ים-סוף ריקי כץ — קיבלו ממנהל המפעל, יוסף שטיינר, וממשה דיין, מנהל הפירסום של החברה, קופסת גיימס בונד חלוי מית, שכללה מערכת טיפול-פנים ואיפור מושלמת. אבל מושלמת.

למה? אצלנו לא דמוקרטיה?

יוצא המוצר הסופי - המוצר הסופי של כל הסרטונים הנעים והמכונות המ- שקשקות הוא, כמובן, האשה המאופרת כהלכה. בתמונה: אלישבע, המאפרת של הלנה רובינשטיין, נהנית ממעשי ידיה: פרצופה של נילי שרעבי.

מהסרט הנע - שרית דמיר, מלכת-המים (למטה חמיו); נילי שרעבי, סגנית שנייה (מעליה); ציפי לוי, סגנית ראשונה; וריקי כץ, נסיכת ים-סוף (משמאל) בסיוור במפעלי הלנה רובינשטיין.